

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1286/2014

z dnia 26 listopada 2014 r.

w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Inwestorom indywidualnym, którzy rozważają dokonanie inwestycji, coraz częściej oferuje się szeroką gamę detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP). Niektóre z tych produktów zapewniają szczególne rozwiązania inwestycyjne dostosowane do potrzeb inwestorów indywidualnych, są często połączone z ochroną ubezpieczeniową lub mogą być skomplikowane i trudne do zrozumienia. Obecnie informacje ujawniane inwestorom indywidualnym w odniesieniu do takich PRIIP są nieskoordynowane i często nie pomagają inwestorom indywidualnym w porównywaniu różnych produktów lub zrozumieniu ich cech. W rezultacie inwestorzy indywidualni często dokonywali inwestycji bez zrozumienia związanego z nimi ryzyka i kosztów, ponosząc w związku z tym nieprzewidziane straty.
- (2) Zwiększenie przejrzystości PRIIP oferowanych inwestorom indywidualnym stanowi ważny środek ochrony inwestorów, a także konieczny warunek odbudowy zaufania inwestorów indywidualnych do rynku finansowego, w szczególności w następstwie kryzysu finansowego. Pierwsze kroki w tym kierunku podjęto już na poziomie unijnym poprzez opracowanie systemu kluczowych informacji dla inwestorów ustanowionego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽³⁾.
- (3) Istnienie odmiennych zasad dotyczących PRIIP, które różnią się od siebie w zależności od sektora oferującego PRIIP, oraz różnice w krajowych przepisach w tym obszarze tworzą nierówne warunki konkurencji między poszczególnymi produktami i kanałami dystrybucji, stanowiąc dodatkowe przeszkody dla powstania wewnętrznego rynku usług i produktów finansowych. Państwa członkowskie już podjęły rozbieżne i nieskoordynowane

⁽¹⁾ Dz.U. C 70 z 9.3.2013, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 11 z 15.1.2013, s. 59.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

działania mające na celu wyeliminowanie niedociągnięć w środkach ochrony inwestorów i proces ten najprawdopodobniej będzie dalej postępował. Rozbieżne podejścia do ujawniania informacji dotyczących PRIIP utrudniają rozwój takich samych warunków działania dla twórców różnych PRIIP oraz podmiotów doradzających w zakresie tych produktów lub je sprzedających, zakłócając tym samym konkurencję oraz prowadząc do nierównych poziomów ochrony inwestorów w Unii. Takie rozbieżności stanowią przeszkodę w ustanowieniu i sprawnym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

- (4) Aby zapobiec rozbieżnościom, konieczne jest ustanowienie na poziomie Unii jednolitych przepisów dotyczących przejrzystości, które będą miały zastosowanie do wszystkich uczestników rynku PRIIP, zwiększając tym samym ochronę inwestorów. Rozporządzenie jest konieczne, aby zapewnić ustanowienie wspólnego standardu dla dokumentów zawierających kluczowe informacje w jednolity sposób, tak aby umożliwić harmonizację formatu i treści tych dokumentów. Bezpośrednio stosowane przepisy rozporządzenia powinny zapewnić objęcie wszystkich podmiotów doradzających w zakresie PRIIP lub je sprzedających jednolitymi wymogami w odniesieniu do przekazywania dokumentu zawierającego kluczowe informacje inwestorom indywidualnym. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na nadzór nad materiałami reklamowymi. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na środki w zakresie interwencji względem produktów inne niż te związane z ubezpieczeniowymi produktami inwestycyjnymi.
- (5) Poprawa jakości ujawnianych informacji dotyczących PRIIP ma zasadnicze znaczenie dla odbudowy zaufania inwestorów indywidualnych do rynków finansowych; równie ważna jest jednak skuteczna regulacja procesów sprzedaży tych produktów. Niniejsze rozporządzenie stanowi uzupełnienie środków dotyczących dystrybucji określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽¹⁾. Jest ono również uzupełnieniem środków dotyczących dystrybucji produktów ubezpieczeniowych określonych w dyrektywie 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (6) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich produktów – bez względu na ich formę lub konstrukcję – które tworzone są przez sektor usług finansowych w celu zapewnienia inwestorom indywidualnym możliwości inwestycyjnych, w przypadku gdy wysokość kwoty przypadającej do zwrotu inwestorowi podlega wahaniom ze względu na zależność od wartości referencyjnych lub zależy od wyników jednego lub większej liczby aktywów, które nie są bezpośrednio nabywane przez inwestora indywidualnego. Produkty te należy określać jako PRIIP do celów niniejszego rozporządzenia i powinny one obejmować między innymi takie produkty inwestycyjne, jak fundusze inwestycyjne, umowy ubezpieczenia na życie z elementem inwestycyjnym, produkty strukturyzowane oraz lokaty strukturyzowane. Instrumenty finansowe emitowane przez podmioty specjalnego przeznaczenia, które odpowiadają definicji PRIIP, również powinny wchodzić w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku wszystkich tych produktów inwestycje nie są bezpośrednie, co ma miejsce w przypadku kupna lub posiadania samych aktywów. Zamiast tego produkty te stanowią pośrednie ogniwo między inwestorem indywidualnym a rynkami w wyniku procesu „opakowywania” lub „konfekcjonowania” razem aktywów, tak aby osiągnąć inną ekspozycję na ryzyko, zapewnić inne cechy produktu lub osiągnąć inne struktury kosztowe niż w przypadku bezpośredniego posiadania danych aktywów. Takie „opakowywanie” może pozwolić inwestorom indywidualnym na realizację strategii inwestycyjnych, które w innym razie byłyby dla nich nieosiągalne lub niepraktyczne, może również jednak powodować konieczność udostępnienia dodatkowych informacji, zwłaszcza w celu umożliwienia porównania różnych form opakowywania inwestycji.
- (7) W celu zapewnienia stosowania niniejszego rozporządzenia wyłącznie do takich PRIIP, z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć produkty ubezpieczeniowe, które nie oferują możliwości inwestycyjnych, oraz lokaty, w których zysk jest uzależniony wyłącznie od wysokości stóp procentowych. W przypadku umów ubezpieczenia na życie pojęcie „kapitał” oznacza kapitał, który jest inwestowany na żądanie inwestora indywidualnego. Ponadto z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć wszelkie lokaty lub świadectwa, które stanowią tradycyjne lokaty, inne niż lokaty strukturyzowane określone w art. 4 ust. 1 pkt 43 dyrektywy 2014/65/UE. Aktywa posiadane bezpośrednio, takie jak akcje przedsiębiorstw lub obligacje skarbowe, nie są PRIIP, a zatem należy je wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia wyłączone są fundusze inwestycyjne dedykowane inwestorom instytucjonalnym, ponieważ nie są one sprzedawane inwestorom indywidualnym. Z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć indywidualne i zakładowe produkty emerytalne, których głównym celem, na mocy prawa krajowego, jest zapewnienie inwestorowi dochodu na emeryturze, ze względu na ich cechy charakterystyczne i cele, natomiast zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia należy objąć inne indywidualne produkty ubezpieczeniowe ze skumulowaną składką lub produkty oszczędnościowe oferujące możliwości inwestycyjne.

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

(2) Dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 3).

- (8) Niniejsze rozporządzenie nie narusza prawa państw członkowskich do regulowania przekazywania kluczowych informacji dotyczących produktów, które nie są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z mandatem Europejskich Urzędów Nadzoru w zakresie ochrony konsumenta określonym w art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽²⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽³⁾, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) („EUNB”), Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („EUNUiPPE”) oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) („EUNGiPW”), ustanowione na mocy tych rozporządzeń („EUN”), powinny monitorować produkty, które są wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, powinny wydawać wytyczne służące rozwiązywaniu wszelkich zidentyfikowanych problemów. Takie wytyczne należy uwzględnić w przeglądzie, który ma zostać przeprowadzony cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, dotyczącym ewentualnego rozszerzenia zakresu stosowania i likwidacji niektórych wyłączeń.
- (9) Aby zapewnić jasność w zakresie powiązań między obowiązkami ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem a obowiązkami ustanowionymi innymi aktami prawodawczymi nakładającymi obowiązek przekazywania informacji inwestorom, w tym, ale nie tylko, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE ⁽⁴⁾ oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽⁵⁾, należy ustalić, że te akty prawodawcze nadal mają zastosowanie obok niniejszego rozporządzenia.
- (10) Aby zapewnić sprawny i skuteczny nadzór nad przestrzeganiem wymogów niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy odpowiedzialne za ten nadzór. W wielu przypadkach właściwe organy są już wyznaczone do celów nadzoru nad innymi obowiązkami twórców, sprzedawców lub doradców PRIIP wynikającymi z innych przepisów prawa krajowego i unijnego.
- (11) Należy przekazywać właściwym organom – na żądanie, w tym również uprzednio – wszelkie informacje niezbędne do weryfikacji treści dokumentów zawierających kluczowe informacje, do oceny zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz do zapewnienia ochrony klientów i inwestorów na rynkach finansowych.
- (12) Twórcy PRIIP – tacy jak zarządzający funduszami, zakłady ubezpieczeń, instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne – powinni sporządzać dokument zawierający kluczowe informacje dotyczący tworzonych przez siebie PRIIP, ponieważ to oni znają najlepiej dany produkt. Powinni być oni również odpowiedzialni za dokładność dokumentu zawierającego kluczowe informacje. Dokument zawierający kluczowe informacje powinien być sporządzany przez twórcę PRIIP, zanim produkt będzie mógł być sprzedany inwestorom indywidualnym. Jednakże w przypadku gdy produkt nie jest sprzedawany inwestorom indywidualnym, nie powinno być obowiązku sporządzania dokumentu zawierającego kluczowe informacje, a w przypadku gdy sporządzenie tego dokumentu jest nieużyteczne dla twórcy PRIIP, nadal powinno być możliwe zlecenie tego zadania innym podmiotom. Obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, które określone są w przepisach dotyczących sporządzenia dokumentu zawierającego kluczowe informacje, oraz przepisy dotyczące jego przeglądu powinny mieć zastosowanie jedynie w stosunku do twórcy PRIIP oraz dopóki PRIIP podlegają obrotowi na rynkach wtórnych. W celu zapewnienia szerokiego upowszechnienia i dostępności dokumentów zawierających kluczowe informacje niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać publikację przez twórcę PRIIP dokumentów zawierających kluczowe informacje na jego stronie internetowej.
- (13) W celu zaspokojenia potrzeb inwestorów indywidualnych należy zapewnić, aby informacje na temat PRIIP były dokładne, rzetelne, jasne dla inwestorów indywidualnych i nie wprowadzały ich w błąd. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem określać wspólne standardy sporządzania dokumentu zawierającego kluczowe informacje, aby zapewnić jego zrozumiałość dla inwestorów indywidualnych. Zważywszy na trudności ze zrozumieniem specjalistycznej terminologii finansowej, jakie napotyka wielu inwestorów indywidualnych, należy zwrócić szczególną

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłączenie II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

uwagę na słownictwo i styl języka używane w dokumencie. Należy również ustanowić przepisy dotyczące języka, w którym dokument zawierający kluczowe informacje powinien być sporządzany. Ponadto inwestorzy indywidualni powinni być w stanie zrozumieć sam dokument zawierający kluczowe informacje bez odwoływania się do innych informacji niemarketingowych.

- (14) Przy opracowywaniu technicznych standardów dotyczących treści dokumentów zawierających kluczowe informacje, tak aby dokładnie odzwierciedlić polityki i cele inwestycyjne produktu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, EUN powinny zapewnić, aby twórca PRIIP używał jasnego i zrozumiałego języka, który jest dostępny dla inwestorów indywidualnych, oraz aby w opisie sposobów osiągania celów inwestycji, w tym w opisie używanych instrumentów finansowych, unikano żargonu finansowego i terminologii finansowej, które nie są od razu oczywiste dla inwestorów indywidualnych.
- (15) Inwestorom indywidualnym należy zapewnić informacje niezbędne do podjęcia świadomej decyzji inwestycyjnej oraz porównania różnych PRIIP, przy czym informacje te muszą być krótkie i zwięzłe, ponieważ w przeciwnym razie istnieje ryzyko, że inwestorzy nie będą z nich korzystać. Dokument zawierający kluczowe informacje powinien zatem zawierać wyłącznie informacje kluczowe, w szczególności informacje dotyczące charakteru i cech produktu, w tym możliwości ewentualnej utraty kapitału, kosztów i profilu ryzyka danego produktu, a także stosowne informacje na temat wyników oraz niektóre inne szczególne informacje, które mogą być konieczne do zrozumienia cech poszczególnych rodzajów produktu.
- (16) Kalkulatory produktów inwestycyjnych są już opracowywane na poziomie krajowym. Jednak aby te kalkulatory były w możliwie największym stopniu użyteczne dla konsumentów, powinny obejmować koszty i opłaty nakładane przez różnych twórców PRIIP, wraz z wszelkimi dalszymi kosztami lub opłatami nakładanymi przez pośredników lub inne strony łańcucha inwestycyjnego, które nie są jeszcze uwzględnione przez twórców PRIIP. Komisja powinna raportować, czy narzędzia te są dostępne *online* w każdym z państw członkowskich i czy zapewniają wiarygodne i dokładne wyliczenia łącznych kosztów i opłat związanych z wszystkimi produktami objętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (17) Dokument zawierający kluczowe informacje powinien być sporządzany w wystandaryzowanym formacie umożliwiającym inwestorom indywidualnym porównywanie różnych PRIIP, ponieważ tylko staranne dobranie formatu, sposobu prezentacji i treści informacji – uwzględniające zachowania i możliwości konsumentów – umożliwi maksymalne zrozumienie i wykorzystanie informacji. W każdym dokumencie poszczególne punkty i ich nagłówki powinny występować w tej samej kolejności. Ponadto szczegółowa treść informacji, które powinny znaleźć się w dokumencie zawierającym kluczowe informacje dla poszczególnych PRIIP, oraz prezentacja tych informacji powinny być przedmiotem dalszej harmonizacji w drodze regulacyjnych standardów technicznych uwzględniających dotychczasowe i trwające badania nad zachowaniem konsumentów, w tym wyniki badań skuteczności różnych metod prezentacji informacji prowadzonych z udziałem konsumentów. Ponadto niektóre PRIIP dają inwestorom indywidualnym możliwość wyboru spośród wielu bazowych instrumentów inwestycyjnych, takich jak fundusze wewnętrzne utrzymywane przez zakłady ubezpieczeń. Produkty te należy uwzględnić przy przygotowaniu formatu dokumentu zawierającego kluczowe informacje.
- (18) Ponieważ niektóre z produktów inwestycyjnych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia są skomplikowane i ich zrozumienie może sprawiać trudność inwestorom indywidualnym, dokument zawierający kluczowe informacje powinien w stosownych przypadkach zawierać ostrzeżenie przed błędnym zrozumieniem. Produkt należy postrzegać jako taki, który jest skomplikowany i trudny do zrozumienia, w szczególności jeżeli inwestuje on w aktywa bazowe, w które zazwyczaj nie inwestują inwestorzy indywidualni, jeśli zastosowanie ma pewna liczba różnych mechanizmów do obliczenia ostatecznego zwrotu z inwestycji, tworząc większe ryzyko niewłaściwego zrozumienia ze strony inwestora indywidualnego, lub jeśli w spłacie inwestycji wykorzystywane są behawioralne skłonności inwestora indywidualnego, takie jak oprocentowanie na zachętę, a następnie znacznie wyższe zmienne oprocentowanie warunkowe lub formuła iteracyjna.
- (19) W coraz większym stopniu inwestorzy indywidualni dążą do realizacji dodatkowych, poza zwrotami finansowymi ze swoich inwestycji, celów swoich inwestycji, takich jak cele społeczne lub środowiskowe. Informacje na temat społecznych lub środowiskowych wyników inwestycji, do których osiągnięcia dąży twórca PRIIP, mogą być jednak trudne do porównania lub niedostępne. Zatem przewidywane zrównoważone zmiany środowiskowe i społeczne w inwestycjach finansowych, a także stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 ⁽¹⁾ mogłyby pozwolić na włączenie tych aspektów w bardziej odpowiednim stopniu do prawa unijnego

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorstwa społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).

i na ich dalsze wspieranie w jego ramach. Nie ma jednak ustalonych kryteriów ani formalnej procedury pozwalających na obiektywną weryfikację takich kryteriów środowiskowych i społecznych, jak to ma już miejsce w sektorze żywności. Dlatego też w ramach przeglądu niniejszego rozporządzenia Komisja powinna dogłębnie przeanalizować zmiany związane ze społecznymi i środowiskowymi produktami inwestycyjnymi oraz wyniki przeglądu rozporządzenia (UE) nr 346/2013.

- (20) Dokument zawierający kluczowe informacje powinien wyraźnie odróżniać się od wszelkich materiałów marketingowych i stanowić oddzielny dokument.
- (21) Aby zapewnić wiarygodność informacji zawartych w dokumencie zawierającym kluczowe informacje, twórcy PRIIP powinni być zobowiązani do jego aktualizacji. W tym celu w regulacyjnych standardach technicznych, które mają być przyjęte przez Komisję, niezbędne jest ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących warunków i częstotliwości dokonywania przeglądu informacji oraz zmiany dokumentu zawierającego kluczowe informacje.
- (22) Dokumenty zawierające kluczowe informacje stanowią podstawę decyzji inwestycyjnych podejmowanych przez inwestorów indywidualnych. Z tego też względu na twórcach PRIIP spoczywa znaczący obowiązek wobec inwestorów indywidualnych, a mianowicie konieczność zapewnienia, aby informacje te nie wprowadzały w błąd, były poprawne lub zgodne z odpowiednimi częściami dokumentów umownych PRIIP. Należy zatem zapewnić inwestorom indywidualnym skuteczne prawo dochodzenia roszczeń. Należy również zapewnić wszystkim inwestorom indywidualnym w całej Unii jednakowe prawo do dochodzenia odszkodowania z tytułu szkody poniesionej w wyniku nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia. Należy zatem zharmonizować przepisy dotyczące odpowiedzialności cywilnej twórców PRIIP. Inwestorzy indywidualni powinni być w stanie pociągnąć twórcę PRIIP do odpowiedzialności za naruszenie niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy poniesiona szkoda powstała w wyniku wykorzystania dokumentu zawierającego kluczowe informacje, który był niezgodny z dokumentami przedumownymi lub umownymi, pod kontrolą twórcy PRIIP, bądź wprowadzał w błąd lub był niepoprawny.
- (23) Kwestie dotyczące odpowiedzialności cywilnej twórcy PRIIP, które nie są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, powinny być regulowane stosownymi przepisami prawa krajowego. Ustalenia sądu właściwego do orzekania w sprawie roszczenia z tytułu odpowiedzialności cywilnej wniesionego przez inwestora indywidualnego powinny być dokonywane zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi jurysdykcji międzynarodowej.
- (24) Niniejsze rozporządzenie nie wprowadza paszportu zezwalającego na transgraniczną sprzedaż lub transgraniczne wprowadzanie do obrotu PRIIP inwestorom indywidualnym ani nie zmienia istniejących ustaleń paszportowych dotyczących transgranicznej sprzedaży lub transgranicznego wprowadzania do obrotu PRIIP, jeśli takie istnieją. Niniejsze rozporządzenie nie zmienia podziału obowiązków między istniejące właściwe organy na mocy istniejących ustaleń paszportowych. Właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie do celów niniejszego rozporządzenia powinny zatem działać spójnie z organami właściwymi w zakresie wprowadzania do obrotu PRIIP na mocy istniejącego paszportu, jeżeli taki istnieje. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym PRIIP jest wprowadzany do obrotu, powinien być odpowiedzialny za nadzór nad jego wprowadzaniem do obrotu. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym produkt jest wprowadzany do obrotu, powinien zawsze mieć prawo do zawieszenia wprowadzania do obrotu PRIIP na swoim terytorium w przypadku braku zgodności z niniejszym rozporządzeniem.
- (25) Uprawnienia EUNUiPPE oraz stosownych właściwych organów należy uzupełnić specjalnym mechanizmem wprowadzania zakazu lub ograniczenia wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sprzedaży ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych powodujących poważne zagrożenia dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego lub części tego systemu, wraz z odpowiednimi uprawnieniami dla EUNUiPPE w zakresie koordynacji i podejmowania działań w sytuacjach awaryjnych. Uprawnienia te powinny także odzwierciedlać uprawnienia powierzone EUNGiPW oraz EUNB na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014⁽¹⁾, tak aby zapewnić możliwość stosowania takich mechanizmów w odniesieniu do wszystkich produktów inwestycyjnych niezależnie od ich formy prawnej. Wykonywanie takich uprawnień przez właściwe organy, a w wyjątkowych przypadkach przez EUNUiPPE, powinno podlegać szczególnym warunkom. W przypadku gdy warunki te są spełnione, właściwy organ lub w wyjątkowych przypadkach EUNUiPPE powinien mieć prawo zapobiegawczo nałożyć zakaz lub

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

ograniczenie wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży inwestorom ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego. Uprawnienia te nie wiążą się z wymogiem wprowadzenia lub stosowania przez właściwy organ lub przez EUNUIPPE zatwierdzenia produktu bądź licencjonowania ani nie zwalniają twórcy ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego z obowiązku spełnienia wszystkich odpowiednich wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto uprawnienia te należy wykorzystywać wyłącznie w interesie publicznym i nie powinny prowadzić do powstania odpowiedzialności cywilnej po stronie właściwych organów.

- (26) Aby inwestor indywidualny był w stanie podjąć świadomą decyzję inwestycyjną, osoby doradzające w zakresie PRIIP lub je sprzedające powinny być zobowiązane do przekazania mu dokumentu zawierającego kluczowe informacje z należyтым wyprzedzeniem przed zawarciem jakiejkolwiek transakcji. Wymóg ten powinien obowiązywać bez względu na miejsce lub sposób zawarcia transakcji. Jednakże w przypadku gdy transakcja jest zawierana przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, dokument zawierający kluczowe informacje może być przekazany natychmiast po zawarciu transakcji, o ile nie jest możliwe wcześniejsze przekazanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, a inwestor indywidualny wyraża na to zgodę. Osoby doradzające w zakresie PRIIP lub je sprzedające obejmują pośredników oraz samych twórców PRIIP, w przypadku gdy twórcy PRIIP decydują się na doradzanie w zakresie PRIIP lub na jego sprzedaż bezpośrednio inwestorom indywidualnym. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz dyrektywy 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (27) Należy ustanowić jednolite przepisy umożliwiające osobie doradzającej w zakresie PRIIP lub je sprzedającej pewien wybór nośnika informacji, na którym dokument zawierający kluczowe informacje przekazywany jest inwestorom indywidualnym, dopuszczając w stosownych przypadkach wykorzystanie środków komunikacji elektronicznej, z uwagi na okoliczności transakcji. Inwestorowi indywidualnemu należy zapewnić możliwość otrzymania tego dokumentu w formie papierowej. Mając na uwadze dostęp konsumenta do informacji, dokument zawierający kluczowe informacje powinien być zawsze udostępniany nieodpłatnie.
- (28) Aby zapewnić zaufanie inwestorów indywidualnych do PRIIP i do rynków finansowych jako całości, należy ustanowić wymogi w zakresie odpowiednich procedur wewnętrznych zapewniających otrzymanie przez inwestorów indywidualnych merytorycznych odpowiedzi od twórcy lub sprzedawcy PRIIP na złożone skargi.
- (29) Ponieważ dokument zawierający kluczowe informacje dla PRIIP powinien być sporządzany przez podmioty działające w określonych sektorach rynków finansowych: sektorze bankowym, ubezpieczeniowym, sektorze papierów wartościowych oraz sektorze funduszy, kwestią najwyższej wagi jest zapewnienie sprawnej współpracy między różnymi organami nadzorującymi twórców PRIIP oraz osoby doradzające w zakresie PRIIP i je sprzedające, tak aby przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia kierowały się one wspólnym podejściem.
- (30) Zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych” oraz w celu zapewnienia wypełniania wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu istotne jest podejmowanie przez państwa członkowskie niezbędnych działań mających na celu zapewnienie, aby naruszenia niniejszego rozporządzenia podlegały odpowiednim sankcjom i środkom administracyjnym. W celu zapewnienia odstraszającego skutku sankcji oraz wzmocnienia ochrony inwestorów poprzez ostrzeżenie ich o PRIIP wprowadzanych do obrotu z naruszeniem niniejszego rozporządzenia informacje o nałożonych sankcjach i środkach powinny być z zasady publikowane, z wyjątkiem niektórych dokładnie określonych okoliczności.
- (31) Chociaż państwa członkowskie mogą ustanawiać przepisy dotyczące sankcji administracyjnych i sankcji karnych za te same naruszenia, państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do ustanawiania przepisów dotyczących sankcji administracyjnych za naruszenia niniejszego rozporządzenia, które podlegają krajowemu prawu karnemu. Zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskie nie mają obowiązku nakładania zarówno sankcji administracyjnych, jak i sankcji karnych za to samo przestępstwo, jednak powinny móc takie sankcje nałożyć, jeżeli zezwala im na to ich prawo krajowe. Jednakże utrzymanie sankcji karnych zamiast sankcji administracyjnych za naruszenia niniejszego rozporządzenia nie powinno ograniczać ani w żaden inny sposób naruszać zdolności

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz.U. L 271 z 9.10.2002, s. 16).

właściwych organów do współpracy, udostępniania i wymiany w terminowy sposób informacji z właściwymi organami w innych państwach członkowskich do celów niniejszego rozporządzenia, w tym po skierowaniu odnośnych naruszeń do właściwych organów sądowych w ramach postępowania karnego.

- (32) Aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określenia szczegółów dotyczących procedur stosowanych do ustalenia, czy PRIIP ma służyć osiągnięciu szczególnych celów środowiskowych lub społecznych, oraz wykonywania uprawnień do interwencji przez EUNUiPPE i właściwe organy. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (33) Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowane przez EUN, poprzez Wspólny Komitet, w odniesieniu do prezentacji i treści dokumentów zawierających kluczowe informacje, standardowego formatu dokumentów zawierających kluczowe informacje, metody prezentacji ryzyka i zysku oraz obliczania kosztów, a także warunków i minimalnej częstotliwości dokonywania przeglądu informacji zawartych w dokumentach zawierających kluczowe informacje oraz warunków spełniania wymogów dotyczących przekazywania inwestorom indywidualnym dokumentów zawierających kluczowe informacje zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Komisja powinna uzupełniać prace techniczne EUN poprzez badania wśród konsumentów dotyczące przedstawiania dokumentów zawierających kluczowe informacje, na wniosek EUN.
- (34) Przetwarzanie danych osobowych prowadzone w państwach członkowskich w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem właściwych organów reguluje dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. Przetwarzanie danych osobowych prowadzone przez EUN na podstawie niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych reguluje rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Każde przetwarzanie danych osobowych prowadzone w ramach niniejszego rozporządzenia, takie jak wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez właściwe organy, powinno każdorazowo być dokonywane zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, a każda wymiana lub każde przekazanie informacji przez EUN powinno być dokonywane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.
- (35) Chociaż przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) są produktami inwestycyjnymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, ustanowienie w ostatnim czasie wymogów w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów na mocy dyrektywy 2009/65/WE oznacza, że za proporcjonalne należy uznać przyznanie takim UCITS przejściowego okresu wynoszącego pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, w którym to okresie produkty te nie podlegałyby niniejszemu rozporządzeniu. Po upływie tego okresu przejściowego i w przypadku jego nieprzedłużenia UCITS powinny zostać objęte niniejszym rozporządzeniem. Taki okres przejściowy powinien mieć także zastosowanie do spółek zarządzających, spółek inwestycyjnych oraz osób doradzających w zakresie jednostek funduszy innych niż UCITS i sprzedających je, gdy państwo członkowskie stosuje przepisy dotyczące formatu i treści dokumentu zawierającego kluczowe informacje określone w art. 78–81 dyrektywy 2009/65/WE w odniesieniu do takich funduszy.
- (36) Przegląd niniejszego rozporządzenia należy przeprowadzić cztery lata po jego wejściu w życie w celu uwzględnienia zmian na rynku, takich jak pojawienie się nowych rodzajów PRIIP, a także zmian w innych obszarach prawa unijnego oraz doświadczeń państw członkowskich. W ramach przeglądu należy także ocenić wykonalność, koszty i ewentualne korzyści wprowadzenia oznakowania dla inwestycji społecznych i środowiskowych. Ponadto w ramach przeglądu należy ocenić, czy wprowadzone środki przyczyniły się do lepszego zrozumienia PRIIP przez przeciętnych inwestorów indywidualnych oraz lepszej porównywalności PRIIP. W ramach tego przeglądu należy również rozważyć ewentualną konieczność przedłużenia okresu przejściowego mającego zastosowanie do UCITS lub niektórych produktów innych niż UCITS lub zasadność rozpatrzenia innych wariantów regulacji takich funduszy. Ponadto należy ocenić, czy należy zachować wyłączenie odnośnych produktów z zakresu stosowania

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem potrzeby należytych standardów ochrony konsumenta, w tym porównywalności produktów finansowych. W ramach przeglądu Komisja powinna także przeprowadzić badanie rynkowe służące określeniu, czy na rynku dostępne są narzędzia kalkulacyjne *online*, które pozwalają inwestorom indywidualnym na wyliczenie łącznych kosztów i opłat związanych z PRIIP, a także czy narzędzia takie są udostępniane bezpłatnie. Na podstawie tego przeglądu Komisja powinna przedłożyć sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, dołączając do niego, w stosownym przypadku, wnioski ustawodawcze.

- (37) Uwzględniając bieżące prace prowadzone przez EUNUIPE nad wymogami dotyczącymi ujawniania informacji na temat produktów w odniesieniu do indywidualnych produktów emerytalnych oraz biorąc pod uwagę cechy charakterystyczne tych produktów, w ciągu czterech lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna ocenić, czy zachować wyłączenie produktów emerytalnych, których głównym celem, na mocy prawa krajowego, jest zapewnienie inwestorowi dochodu na emeryturze i które uprawniają inwestora do określonych świadczeń. Dokonując oceny, Komisja powinna rozważyć, czy niniejsze rozporządzenie jest najlepszym mechanizmem ustawodawczym dla zapewnienia ujawniania informacji w odniesieniu do produktów emerytalnych lub czy inne mechanizmy byłyby bardziej odpowiednie.
- (38) W celu zapewnienia twórcom PRIIP i osobom doradzającym w zakresie PRIIP lub je sprzedającym wystarczającej ilości czasu na przygotowanie się do stosowania w praktyce wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, nie należy go stosować przed upływem dwóch lat po dniu jego wejścia w życie.
- (39) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami wyrażonymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (40) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zwiększenie poziomu ochrony inwestorów indywidualnych oraz poprawa ich zaufania do PRIIP, w tym transgranicznej sprzedaży tych produktów, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (41) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia jednolite przepisy dotyczące formatu i treści dokumentu zawierającego kluczowe informacje, który ma być sporządzany przez twórców PRIIP, oraz przepisy dotyczące przekazywania dokumentu zawierającego kluczowe informacje inwestorom indywidualnym, w celu umożliwienia im zrozumienia i porównania kluczowych cech PRIIP i kluczowych ryzyk z nimi związanych.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do twórców PRIIP i osób doradzających w zakresie PRIIP lub je sprzedających.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak do następujących produktów:
 - a) ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2009/138/WE;
 - b) ubezpieczeń na życie, w przypadku gdy świadczenia z umowy są wypłacane wyłącznie w przypadku śmierci lub w związku z niezdolnością z powodu uszczerbku na zdrowiu, choroby lub niepełnosprawności;

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 6.4.2013, s. 12.

- c) lokat innych niż lokaty strukturyzowane zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 43 dyrektywy 2014/65/UE;
- d) papierów wartościowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b)–g), i) oraz j) dyrektywy 2003/71/WE;
- e) produktów emerytalnych, których głównym celem, na mocy prawa krajowego, jest zapewnienie inwestorowi dochodu na emeryturze i które uprawniają inwestora do określonych świadczeń;
- f) oficjalnie uznanych pracowniczych programów emerytalnych objętych zakresem stosowania dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ lub dyrektywy 2009/138/WE;
- g) indywidualnych produktów emerytalnych, w przypadku których prawo krajowe wymaga udziału finansowego pracodawcy, a pracodawca lub pracownik nie mają żadnej możliwości wyboru produktu emerytalnego lub jego dostawcy.

Artykuł 3

1. W przypadku gdy twórcy PRIIP podlegający niniejszemu rozporządzeniu podlegają również dyrektywie 2003/71/WE, stosuje się do nich zarówno niniejsze rozporządzenie, jak i dyrektywę 2003/71/WE.
2. W przypadku gdy twórcy PRIIP podlegający niniejszemu rozporządzeniu podlegają również dyrektywie 2009/138/WE, stosuje się do nich zarówno niniejsze rozporządzenie, jak i dyrektywę 2009/138/WE.

Artykuł 4

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „detailed product of collective investment” lub „PRIIP” oznacza inwestycję, w tym instrumenty emitowane przez podmioty specjalnego przeznaczenia zdefiniowane w art. 13 pkt 26 dyrektywy 2009/138/WE lub podmioty specjalnego przeznaczenia utworzone do celów sekurytyzacji zdefiniowane w art. 4 ust. 1 lit. an) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽²⁾, w ramach której – bez względu na jej formę prawną – wysokość kwoty przypadającej do zwrotu inwestorowi indywidualnemu podlega wahaniom z powodu zależności od wartości referencyjnych lub zmian wartości jednego lub większej liczby aktywów, których inwestor indywidualny bezpośrednio nie zakupił;
- 2) „insurance-linked investment product” oznacza produkt ubezpieczeniowy zapewniający wartość w dniu zapadalności lub wartość wykupu, w przypadku gdy ta wartość w dniu zapadalności lub wartość wykupu jest całkowicie lub częściowo narażona, bezpośrednio lub pośrednio, na wahania rynków;
- 3) „detailed product of collective investment and insurance-linked investment product” lub „PRIIP” oznacza produkt będący jednym z poniższych produktów lub oboma poniższymi produktami:
 - a) PRIIP;
 - b) ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny;
- 4) „creator of detailed product of collective investment and insurance-linked investment product” lub „creator of PRIIP” oznacza:
 - a) każdy podmiot, który tworzy PRIIP;
 - b) każdy podmiot, który wprowadza zmiany do istniejącego PRIIP, w tym między innymi zmiany w zakresie profilu ryzyka i zysku lub kosztów związanych z inwestycją w PRIIP;
- 5) „person selling PRIIP” oznacza osobę oferującą lub zawierającą umowę dotyczącą PRIIP z inwestorem indywidualnym;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

- 6) „inwestor indywidualny” oznacza:
- a) klienta detalicznego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE;
 - b) klienta w rozumieniu dyrektywy 2002/92/WE, w przypadku gdy nie kwalifikowałby się on jako klient branżowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 10 dyrektywy 2014/65/UE;
- 7) „trwały nośnik informacji” oznacza trwały nośnik informacji zdefiniowany w art. 2 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2009/65/WE;
- 8) „właściwe organy” oznaczają krajowe organy wyznaczone przez państwo członkowskie do nadzoru realizacji wymogów nałożonych niniejszym rozporządzeniem na twórców PRIIP i osoby doradzające w zakresie PRIIP lub je sprzedające.

ROZDZIAŁ II

DOKUMENT ZAWIERAJĄCY KLUCZOWE INFORMACJE

SEKCJA I

Sporządzanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje

Artykuł 5

1. Zanim PRIIP zostanie udostępniony inwestorom indywidualnym, twórca PRIIP sporządza dla tego produktu dokument zawierający kluczowe informacje zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz publikuje ten dokument na swojej stronie internetowej.
2. Każde państwo członkowskie może wymagać uprzedniego przekazania właściwemu organowi przez twórcę PRIIP lub osobę sprzedającą PRIIP dokumentu zawierającego kluczowe informacje, w odniesieniu do PRIIP prowadzonych do obrotu w tym państwie członkowskim.

SEKCJA II

Forma i treść dokumentu zawierającego kluczowe informacje

Artykuł 6

1. Informacje zawarte w dokumencie zawierającym kluczowe informacje stanowią informacje przedumowne. Dokument ten musi być sformułowany w sposób dokładny, rzetelny, jasny i niewprowadzający w błąd. Zawiera kluczowe informacje i musi być spójny z wszelkimi wiążącymi dokumentami umownymi, z odpowiednimi częściami dokumentów ofertowych oraz warunkami PRIIP.
2. Dokument zawierający kluczowe informacje musi być dokumentem odrębnym, wyraźnie oddzielonym od materiałów marketingowych. Nie może zawierać odniesień do materiałów marketingowych. Może zawierać odniesienia do innych dokumentów, w tym w stosownych przypadkach do prospektu, tylko wtedy, gdy odniesienie jest związane z informacjami, które należy na mocy niniejszego rozporządzenia uwzględnić w dokumencie zawierającym kluczowe informacje.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy PRIIP oferuje inwestorowi indywidualnemu różne warianty inwestycji, tak że wszystkie informacje wymagane w art. 8 ust. 3 w odniesieniu do każdego konkretnego wariantu inwestycji nie mogą być przekazane w ramach pojedynczego, zwięzłego odrębnego dokumentu, dokument zawierający kluczowe informacje musi zawierać co najmniej ogólny opis konkretnych wariantów inwestycji i określa, gdzie i jak można znaleźć bardziej szczegółową dokumentację zawierającą informacje przedumowne odnoszące się do produktów inwestycyjnych wspierających konkretne warianty inwestycyjne.
4. Dokument zawierający kluczowe informacje sporządzany jest jako krótki dokument napisany w zwięzły sposób, nieprzekraczający trzech stron w formacie A4 w formie po wydruku, co służy porównywalności. Dokument ten:
 - a) musi mieć wygląd i strukturę ułatwiające jego czytanie, przy użyciu czcionki o czytelnej wielkości;
 - b) musi koncentrować się na kluczowych informacjach, których potrzebuje inwestor indywidualny;
 - c) musi być jasno sformułowany oraz napisany językiem i stylem, które przekazują treść w sposób ułatwiający zrozumienie informacji, a w szczególności językiem jasnym, zwięzłym i zrozumiałym.

5. Jeżeli w dokumencie zawierającym kluczowe informacje użyto kolorów, nie mogą one utrudniać zrozumienia informacji, w przypadku gdy dokument zawierający kluczowe informacje jest drukowany lub kopiowany w trybie czarno-białym.

6. W przypadku zamieszczenia w dokumencie zawierającym kluczowe informacje elementów identyfikacji wizualnej lub logo twórcy PRIIP lub grupy, do której należy, nie mogą one odciągać uwagi inwestora indywidualnego od informacji zawartych w tym dokumencie ani zasłaniać tekstu.

Artykuł 7

1. Dokument zawierający kluczowe informacje sporządza się w językach urzędowych lub w jednym z języków urzędowych używanych w części państwa członkowskiego, gdzie jest dystrybuowany PRIIP, lub w innym języku zaakceptowanym przez właściwe organy tego państwa członkowskiego, a w przypadku sporządzenia go w innym języku tłumaczy się go na jeden z tych języków.

Tłumaczenie musi wiernie i dokładnie oddawać treść oryginalnego dokumentu zawierającego kluczowe informacje.

2. Jeżeli PRIIP jest promowany w danym państwie członkowskim za pomocą dokumentów marketingowych napisanych w jednym lub większej liczbie języków urzędowych tego państwa członkowskiego, dokument zawierający kluczowe informacje musi być napisany przynajmniej w odpowiednich językach urzędowych.

Artykuł 8

1. Tytuł „Dokument zawierający kluczowe informacje” wyraźnie eksponuje się na górze pierwszej strony dokumentu zawierającego kluczowe informacje.

Dokument zawierający kluczowe informacje prezentuje się w sekwencji przedstawionej w ust. 2 i 3.

2. Bezpośrednio pod tytułem dokumentu zawierającego kluczowe informacje umieszcza się uwagę wyjaśniającą o następującej treści:

„Poniższy dokument zawiera kluczowe informacje o danym produkcie inwestycyjnym. Nie jest to materiał marketingowy. Udzielenie tych informacji jest wymagane prawem, aby pomóc w zrozumieniu charakteru tego produktu inwestycyjnego oraz ryzyka, kosztów, potencjalnych zysków i strat z nim związanych, a także pomóc w porównywaniu go z innymi produktami.”

3. Dokument zawierający kluczowe informacje zawiera następujące informacje:

a) na początku dokumentu – nazwę PRIIP, dane identyfikacyjne i kontaktowe twórcy PRIIP, informacje na temat właściwego organu dla twórcy PRIIP oraz datę dokumentu;

b) w stosownych przypadkach ostrzeżenie przed błędnym zrozumieniem o następującej treści: „Zamierzasz kupić produkt, który jest skomplikowany i może być trudny do zrozumienia.”;

c) w części zatytułowanej „Co to za produkt?” – określenie charakteru i głównych cech PRIIP, w tym:

(i) rodzaju PRIIP;

(ii) jego celów i środków osiągnięcia tych celów, w szczególności, czy cele są osiąmane za pomocą bezpośredniej czy pośredniej ekspozycji względem bazowych aktywów inwestycyjnych, w tym opisu instrumentów bazowych lub wartości referencyjnych, w tym specyfikacji rynków, na których dokonywane są inwestycje za pośrednictwem danego PRIIP, w tym również, w stosownych przypadkach, szczególnych celów środowiskowych lub społecznych, których osiągnięciu ma służyć produkt, a także sposobu określania zwrotu;

(iii) opisu typu inwestora indywidualnego, z myślą o którym dany PRIIP jest wprowadzany do obrotu, w szczególności, jeżeli chodzi o skłonność do poniesienia straty inwestycyjnej i horyzont inwestycyjny;

(iv) w przypadku gdy PRIIP oferuje świadczenia ubezpieczeniowe – szczegółowych informacji na temat tych świadczeń, w tym okoliczności, które prowadzą do ich wypłaty;

(v) okresu, na jaki zawarty jest PRIIP, jeżeli jest znany;

- d) w części zatytułowanej „Jakie są ryzyka i możliwe korzyści?” – krótki opis profilu ryzyka i zysku obejmujący następujące elementy:
- (i) ogólny wskaźnik ryzyka, uzupełniony o opisowe wyjaśnienie tego wskaźnika, jego główne ograniczenia oraz opisowe wyjaśnienie ryzyk, które mają istotne znaczenie dla PRIIP i które nie mogły zostać odpowiednio uwzględnione w ogólnym wskaźniku ryzyka;
 - (ii) możliwa maksymalna strata zainwestowanego kapitału, w tym informacje dotyczące:
 - tego, czy inwestor indywidualny może stracić cały zainwestowany kapitał, lub
 - tego, czy inwestor indywidualny ponosi ryzyko zaciągania dodatkowych finansowych zobowiązań lub obowiązków, w tym zobowiązań warunkowych oprócz kapitału zainwestowanego w PRIIP, oraz
 - w stosownych przypadkach, tego, czy PRIIP uwzględnia ochronę kapitału przed ryzykiem rynkowym oraz szczegóły dotyczące jej zakresu i ograniczeń, w szczególności w odniesieniu do czasu jej trwania;
 - (iii) odpowiednie scenariusze rozwoju sytuacji oraz przyjęte założenia, na jakich powstały;
 - (iv) w stosownych przypadkach, informacje na temat warunków zwrotu dla inwestorów indywidualnych lub wyznaczonych górnych limitów zysku dla inwestorów;
 - (v) stwierdzenie wskazujące, że przepisy podatkowe macierzystego państwa członkowskiego inwestora indywidualnego mogą mieć wpływ na rzeczywisty wypłacony zysk;
- e) w części zatytułowanej „Co się stanie, jeśli [nazwa twórcy PRIIP] nie ma możliwości wypłaty?” – krótki opis tego, czy powstała strata jest objęta systemem rekompensat lub gwarancji dla inwestorów, a jeżeli tak, wskazanie tego systemu, nazwę gwaranta oraz informacje, które ryzyka są nim objęte, a które nie;
- f) w części zatytułowanej „Jakie są koszty?” – koszty związane z inwestycją w dany PRIIP, obejmujące zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio koszty, które poniesie inwestor indywidualny, w tym koszty jednorazowe i powtarzające się, przedstawione za pomocą ogólnych wskaźników kosztów, oraz – aby zapewnić możliwość porównania – całkowite łączne koszty wyrażone w wartościach pieniężnych i procentowych w celu wykazania złożonego wpływu całkowitych kosztów na inwestycję.

W dokumencie zawierającym kluczowe informacje musi być jasno wskazane, że doradcy, dystrybutorzy lub każda inna osoba doradzająca w zakresie PRIIP lub je sprzedająca przekażą informacje wyszczególniające wszelkie koszty dystrybucji, które nie są jeszcze uwzględnione w kosztach określonych powyżej, tak aby umożliwić inwestorowi indywidualnemu zrozumienie skumulowanego wpływu łącznych kosztów na zwrot z inwestycji;

- g) w części zatytułowanej „Ile czasu powinienem posiadać produkt i czy mogę wcześniej wypłacić pieniądze?”
- (i) w stosownych przypadkach, informacje o terminie odstąpienia od umowy lub okresu unieważnienia w odniesieniu do danego PRIIP;
 - (ii) wskazanie zalecanego oraz, w stosownych przypadkach, wymaganego minimalnego okresu posiadania;
 - (iii) możliwości i warunki przedterminowego zbycia, w tym wszystkich mających zastosowanie opłat i sankcji, z uwzględnieniem profilu ryzyka i zysku PRIIP oraz pożądaných zmian na rynku w kontekście danego produktu;
 - (iv) informacje na temat możliwych konsekwencji spieniężenia przed upływem terminu ważności lub końcem zalecanego okresu posiadania, takich jak utrata ochrony kapitału lub dodatkowe opłaty warunkowe;

- h) w części zatytułowanej „Jak mogę złożyć skargę?” – informacje na temat tego, jak i do kogo inwestor indywidualny może złożyć skargę dotyczącą produktu lub zachowania twórcy PRIIP lub osoby doradzającej w zakresie danego produktu lub go sprzedającej;
- i) w sekcji zatytułowanej „Inne istotne informacje” – krótką informację o wszelkich dodatkowych dokumentach zawierających informacje, które mają być przekazane inwestorowi indywidualnemu na etapie przedumownym lub po zawarciu umowy, z wyłączeniem wszelkich materiałów marketingowych.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30 określających szczegóły dotyczące procedur stosowanych do ustalenia, czy PRIIP ma służyć do osiągnięcia szczególnych celów środowiskowych lub społecznych.

5. Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego artykułu, EUN opracowują, poprzez Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru („Wspólny Komitet”), projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) szczegóły prezentacji oraz treść każdego elementu informacji, o których mowa w ust. 3;
- b) metody prezentacji ryzyka i zysku, o których mowa w ust. 3 lit. d) ppkt (i) oraz (iii); oraz
- c) metody obliczania kosztów, w tym określania wskaźników ogólnych, o których mowa w ust. 3 lit. f).

Przy opracowywaniu projektu regulacyjnych standardów technicznych EUN biorą pod uwagę różnorodne rodzaje PRIIP, różnice między nimi oraz możliwości inwestorów indywidualnych, a także cechy PRIIP, tak aby umożliwić inwestorowi indywidualnemu dokonanie wyboru między różnymi bazowymi instrumentami inwestycyjnymi lub innymi alternatywami, które oferuje dany produkt, w tym to, czy wybór ten może zostać dokonany w różnych momentach lub zmieniony w przyszłości.

EUN przedłożą Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2015 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 9

Materiały marketingowe zawierające konkretne informacje na temat PRIIP nie mogą zawierać żadnych stwierdzeń, które byłyby sprzeczne z informacjami zawartymi w dokumencie zawierającym kluczowe informacje lub pomniejszałyby znaczenie tego dokumentu. Materiały marketingowe muszą zawierać wzmiankę o dostępności dokumentu zawierającego kluczowe informacje oraz informację o sposobie i miejscu jego uzyskania, w tym o stronie internetowej twórcy PRIIP.

Artykuł 10

1. Twórca PRIIP regularnie dokonuje przeglądu informacji zawartych w dokumencie zawierającym kluczowe informacje oraz dokonuje w nim zmian, w przypadku gdy w wyniku przeglądu stwierdzono konieczność ich wprowadzenia. Zmieniona wersja jest niezwłocznie udostępniana.

2. Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego artykułu, EUN opracowują, poprzez Wspólny Komitet, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) warunki weryfikacji informacji zawartych w dokumencie zawierającym kluczowe informacje;
- b) warunki, na jakich dokument zawierający kluczowe informacje musi być weryfikowany;
- c) szczególnie warunki wymagające przeglądu informacji zawartych w dokumencie zawierającym kluczowe informacje lub zmiany dokumentu zawierającego kluczowe informacje, w przypadku gdy PRIIP oferowany jest inwestorom indywidualnym w sposób nieciągły;
- d) okoliczności, w jakich należy informować inwestorów indywidualnych o zmianie dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla zakupionego przez nich PRIIP, a także środki, za pomocą których inwestorzy indywidualni mają być informowani.

EUN przedłożą Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2015 r..

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 11

1. Twórca PRIIP nie ponosi odpowiedzialności cywilnej wyłącznie na podstawie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, w tym jakiegokolwiek jego tłumaczenia, chyba że wprowadza w błąd, jest niedokładny lub niespójny z odpowiednimi częściami prawnie wiążących przedumownych lub umownych dokumentów lub z wymogami określonymi w art. 8.
2. Inwestor indywidualny, który wykaże stratę wynikającą z polegania na dokumencie zawierającym kluczowe informacje w okolicznościach, o których mowa w ust. 1, przy inwestowaniu w PRIIP, w odniesieniu do którego sporządzony został ten dokument zawierający kluczowe informacje, może domagać się naprawienia szkody od twórcy PRIIP obejmującego wspomnianą stratę zgodnie z prawem krajowym.
3. Elementy takie jak „strata” lub „szkoda”, o których mowa w ust. 2, które nie są zdefiniowane, interpretuje się i stosuje zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym określonym w odpowiednich przepisach prawa międzynarodowego prywatnego.
4. Niniejszy artykuł nie wyłącza podnoszenia dalszych roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej zgodnie z prawem krajowym.
5. Obowiązki na mocy niniejszego artykułu nie mogą być ograniczane ani uchylane na mocy klauzul umownych.

Artykuł 12

W przypadku gdy dokument zawierający kluczowe informacje dotyczy umowy ubezpieczenia, obowiązki zakładów ubezpieczeń na mocy niniejszego rozporządzenia dotyczą wyłącznie ubezpieczającego, a nie beneficjenta umowy ubezpieczenia.

SEKCJA III

Przekazywanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje

Artykuł 13

1. Osoba doradzająca w zakresie PRIIP lub go sprzedająca przekazuje inwestorom indywidualnym dokument zawierający kluczowe informacje z należyтым wyprzedzeniem, zanim ci inwestorzy indywidualni zostaną związani jakąkolwiek umową lub ofertą dotyczącą PRIIP.
2. Osoba doradzająca w zakresie PRIIP lub go sprzedająca może spełnić wymogi ust. 1 poprzez przekazanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje osobie upoważnionej pisemnie do podejmowania decyzji inwestycyjnych w imieniu inwestora indywidualnego w odniesieniu do transakcji zawieranych w ramach tego pisemnego upoważnienia.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 oraz z zastrzeżeniem art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 3 lit. a) i art. 6 dyrektywy 2002/65/WE osoba sprzedająca PRIIP może przekazać inwestorowi indywidualnemu dokument zawierający kluczowe informacje po zawarciu transakcji, bez zbędnej zwłoki, w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) inwestor indywidualny decyduje się, z własnej inicjatywy, skontaktować ze osobą sprzedającą PRIIP i zawrzeć transakcję przy użyciu środków porozumiewania się na odległość;
 - b) nie jest możliwe przekazanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu;
 - c) osoba doradzająca w zakresie PRIIP lub go sprzedająca poinformowała inwestora indywidualnego, że przekazanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje nie jest możliwe, i jasno stwierdziła, że inwestor indywidualny może opóźnić transakcję, aby otrzymać i przeczytać dokument zawierający kluczowe informacje przed zawarciem transakcji;
 - d) inwestor indywidualny zgadza się na otrzymanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje bez zbędnej zwłoki po zawarciu transakcji, a nie na opóźnienie transakcji w celu otrzymania dokumentu z wyprzedzeniem.

4. W przypadku realizacji w imieniu inwestora indywidualnego kolejnych transakcji, których przedmiotem jest ten sam PRIIP, zgodnie z dyspozycjami wydanymi przez tego inwestora indywidualnego osobie sprzedającej PRIIP przed pierwszą transakcją, obowiązek przekazania dokumentu zawierającego kluczowe informacje wynikający z ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie do pierwszej transakcji i do pierwszej transakcji po zmianie dokumentu zawierającego kluczowe informacje dokonanej zgodnie z art. 10.

5. Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego artykułu, EUN opracowują, poprzez Wspólny Komitet, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających warunki spełnienia wymogu przekazania dokumentu zawierającego kluczowe informacje określonego w ust. 1.

EUN przedłożą Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 14

1. Osoba doradzająca w zakresie PRIIP lub go sprzedająca przekazuje inwestorom indywidualnym dokument zawierający kluczowe informacje nieodpłatnie.

2. Osoba doradzająca w zakresie PRIIP lub go sprzedająca przekazuje inwestorom indywidualnym dokument zawierający kluczowe informacje na jednym z następujących nośników informacji:

- a) w formie papierowej, co powinno być opcją domyślną, w przypadku gdy PRIIP jest oferowany osobiście, chyba że inwestor indywidualny zażyczy sobie inaczej;
- b) na trwałym nośniku informacji innym niż papier, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w ust. 4; lub
- c) za pośrednictwem strony internetowej, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w ust. 5.

3. W przypadku przekazania dokumentu zawierającego kluczowe informacje na trwałym nośniku informacji innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej, na żądanie inwestora indywidualnego przekazuje się mu nieodpłatnie papierową kopię tego dokumentu. Inwestorzy indywidualni są informowani o prawie do zwrócenia się o bezpłatną kopię papierową.

4. Dokument zawierający kluczowe informacje może być przekazany na trwałym nośniku informacji innym niż papier, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) wykorzystanie takiego trwałego nośnika informacji jest właściwe w kontekście transakcji przeprowadzanej między osobą doradzającą w zakresie PRIIP lub go sprzedającą a inwestorem indywidualnym; oraz
- b) inwestorowi indywidualnemu zapewniono wybór między informacjami w formie papierowej a informacjami na takim trwałym nośniku informacji, a inwestor wybrał, w sposób, który może zostać potwierdzony, informacje na trwałym nośniku informacji.

5. Dokument zawierający kluczowe informacje może zostać przedstawiony za pośrednictwem strony internetowej, która nie spełnia definicji trwałego nośnika informacji, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) przekazanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje za pośrednictwem strony internetowej jest właściwe w kontekście transakcji przeprowadzanej między osobą doradzającą w zakresie PRIIP lub go sprzedającą a inwestorem indywidualnym;
- b) inwestorowi indywidualnemu zapewniono wybór między informacjami przedstawianymi w formie papierowej a informacjami za pośrednictwem strony internetowej, a inwestor wybrał, w sposób, który może zostać potwierdzony, informacje na stronie internetowej;
- c) inwestor indywidualny został powiadomiony drogą elektroniczną lub w formie pisemnej o adresie strony internetowej oraz miejscu na tej stronie, gdzie można znaleźć dokument zawierający kluczowe informacje;
- d) udostępniono dokument zawierający kluczowe informacje na stronie internetowej, w sposób umożliwiający jego pobranie i zapisanie na trwałym nośniku informacji, przez okres, w jakim inwestor indywidualny może mieć potrzebę się z nim zapoznać.

W przypadku zmiany dokumentu zawierającego kluczowe informacje zgodnie z art. 10, inwestorowi indywidualnemu przekazywane są na żądanie również poprzednie wersje.

6. Do celów ust. 4 i 5 przekazywanie informacji na trwałym nośniku informacji innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej uznaje się za właściwe w kontekście transakcji przeprowadzanej między osobą doradzającą w zakresie PRIIP lub go sprzedającą a inwestorem indywidualnym, jeżeli istnieją dowody na to, że inwestor indywidualny ma regularny dostęp do internetu. Za taki dowód uznaje się podanie przez inwestora indywidualnego adresu poczty elektronicznej na potrzeby tej transakcji.

ROZDZIAŁ III

MONITOROWANIE RYNKU I UPRAWNIENIA DO INTERWENCJI WZGLĘDEM PRODUKTU

Artykuł 15

1. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 EUNUiPPE monitoruje rynek ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, które są wprowadzane do obrotu, dystrybuowane lub sprzedawane w Unii.

2. Właściwe organy monitorują rynek ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, które są wprowadzane do obrotu, dystrybuowane i sprzedawane w ich państwach członkowskich lub z ich terytorium.

Artykuł 16

1. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, EUNUiPPE może, w przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, zostały spełnione, tymczasowo wprowadzić w Unii zakazy lub ograniczenia w zakresie:

- a) wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży niektórych ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych lub ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych o pewnych określonych cechach; lub
- b) rodzaju działalności finansowej lub praktyki zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

Zakaz lub ograniczenie może mieć zastosowanie w okolicznościach określonych przez EUNUiPPE bądź z zastrzeżeniem wyjątków określonych przez EUNUiPPE.

2. EUNUiPPE podejmuje decyzję na mocy ust. 1 tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) proponowane działanie dotyczy znaczącego problemu w dziedzinie ochrony inwestorów lub zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego unijnego systemu finansowego lub jego części;
- b) wymogi regulacyjne w ramach prawa unijnego, które mają zastosowanie do danego ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego lub danej działalności, nie przeciwdziałają temu zagrożeniu;
- c) właściwy organ lub właściwe organy nie podjęły działań w celu przeciwdziałania zagrożeniu lub podjęte działania w niewystarczającym stopniu przeciwdziałają zagrożeniu.

W przypadku gdy spełnione są warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, przed wprowadzeniem do obrotu lub sprzedażą inwestorom ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego EUNUiPPE może zapobiegawczo nałożyć zakaz lub ograniczenie, o których mowa w ust. 1.

3. Podejmując działanie na mocy niniejszego artykułu, EUNUiPPE zapewnia, aby działanie to:

- a) nie miało niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych ani na inwestorów, który to wpływ byłby niewspółmierny do korzyści płynących z tego działania; lub
- b) nie stwarzało ryzyka arbitrażu regulacyjnego.

W przypadku gdy właściwy organ lub właściwe organy podjęły środek, o którym mowa w art. 17, EUNUiPPE może podjąć którykolwiek ze środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, bez wydawania opinii przewidzianej w art. 18.

4. Przed podjęciem decyzji o podjęciu jakiegokolwiek działania na mocy niniejszego artykułu EUNUiPPE powiadamia właściwe organy o proponowanym działaniu.

5. EUNUiPPE publikuje na swoich stronach internetowych komunikat o każdej decyzji dotyczącej podjęcia działania na mocy niniejszego artykułu. Komunikat zawiera informacje dotyczące zakazu lub ograniczenia oraz określa okres liczony od publikacji komunikatu, po upływie którego środki wchodzą w życie. Zakaz lub ograniczenie mają zastosowanie do działań podejmowanych po wejściu w życie tych środków.

6. EUNUiPPE dokonuje przeglądu zakazu lub ograniczenia nałożonego na mocy ust. 1 w odpowiednich odstępach czasu, przynajmniej co trzy miesiące. Zakaz lub ograniczenie, które nie zostały przedłużone po tym okresie trzech miesięcy, wygasają.

7. Działanie podjęte przez EUNUiPPE na mocy niniejszego artykułu ma charakter nadrzędny wobec wszelkich wcześniejszych działań podjętych przez właściwy organ.

8. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 30 określające kryteria i czynniki, które mają być uwzględniane przez EUNUiPPE przy ustalaniu, kiedy występuje znaczący problem w dziedzinie ochrony inwestorów lub zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych oraz dla stabilności całego unijnego systemu finansowego lub jego części, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. a).

Te kryteria i czynniki obejmują:

- a) stopień złożoności danego ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego oraz związek z typem inwestora, któremu jest on oferowany i sprzedawany;
- b) wielkość lub wartość nominalną ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego;
- c) stopień innowacyjności danego ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego, działalności lub praktyki; oraz
- d) dźwignię dotyczącą danego produktu lub danej praktyki.

Artykuł 17

1. Właściwy organ może wprowadzić w swoim państwie członkowskim lub z jego terytorium zakazy lub ograniczenia w zakresie:

- a) wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży niektórych ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych lub ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych o pewnych określonych cechach; lub
- b) rodzaju działalności finansowej lub praktyki zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

2. Właściwy organ może podjąć działania, o których mowa w ust. 1, jeżeli na podstawie uzasadnionych argumentów upewni się, że:

- a) ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny bądź działalność lub praktyka wzbudzają poważne obawy dotyczące ochrony inwestorów lub stwarzają zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego systemu finansowego lub jego części w co najmniej jednym państwie członkowskim;
- b) istniejące wymogi regulacyjne w prawie Unii, które mają zastosowanie do ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego bądź działalności lub praktyki, w niewystarczającym stopniu przeciwdziałają zagrożeniom, o których mowa w lit. a), a problem nie zostanie lepiej rozwiązany dzięki lepszemu nadzorowi lub egzekwowaniu istniejących wymogów;
- c) działanie jest proporcjonalne, biorąc pod uwagę charakter zidentyfikowanych zagrożeń, poziom wiedzy zainteresowanych inwestorów lub uczestników rynku oraz prawdopodobny skutek działania dla inwestorów i uczestników rynku, którzy mogą posiadać lub wykorzystywać dany ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny bądź działalność lub praktykę, lub odnosić z nich korzyści;
- d) właściwy organ przeprowadził należyte konsultacje z właściwymi organami w innych państwach członkowskich, na które dane działanie może wywrzeć znaczący wpływ; oraz
- e) działanie nie ma skutku dyskryminującego w odniesieniu do usług świadczonych lub działalności prowadzonej z innego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy spełnione są warunki określone w akapicie pierwszym, przed wprowadzeniem do obrotu lub sprzedażą inwestorom ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego właściwy organ może zapobiegawczo nałożyć zakaz lub ograniczenie, o których mowa w ust. 1. Zakaz lub ograniczenie mogą mieć zastosowanie w okolicznościach określonych przez właściwy organ bądź z zastrzeżeniem wyjątków określonych przez właściwy organ.

3. Właściwy organ nie nakłada zakazu lub ograniczenia na mocy niniejszego artykułu, chyba że najpóźniej na jeden miesiąc przed planowanym momentem wejścia tego środka w życie przekaze pisemnie lub w inny uzgodniony przez organy sposób do wszystkich pozostałych zaangażowanych właściwych organów oraz do EUNUiPPE szczegółowe informacje dotyczące:

- a) ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego bądź działalności lub praktyki, do których odnosi się planowane działanie;
- b) dokładnego charakteru planowanego zakazu lub ograniczenia oraz planowanego momentu jego wejścia w życie; oraz
- c) dowodów, na których oparł swoją decyzję oraz na podstawie których upewnił się, że spełniony jest każdy z warunków określonych w ust. 2.

4. W wyjątkowych przypadkach, kiedy właściwy organ uznaje, że konieczne jest podjęcie pilnych działań na mocy niniejszego artykułu, aby zapobiec szkodom, jakie mogą wynikać z ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, działań lub praktyk, o których mowa w ust. 1, właściwy organ może podjąć tymczasowe działania z wyprzedzeniem nie krótszym niż 24 godziny od pisemnego powiadomienia – przed planowanym momentem wejścia danego środka w życie – wszystkich innych właściwych organów i EUNUIPPE, pod warunkiem że spełnione są wszystkie kryteria określone w niniejszym artykule, a ponadto jednoznacznie stwierdzono, że termin jednomiesięczny nie umożliwiłby odpowiedniej reakcji na dany problem lub zagrożenie. Właściwy organ nie może podejmować działań tymczasowych przez okres dłuższy niż trzy miesiące.

5. Właściwy organ publikuje na swoich stronach internetowych komunikat o każdej decyzji dotyczącej nałożenia zakazu lub ograniczenia, o których mowa w ust. 1. Komunikat ten zawiera szczegóły zakazu lub ograniczenia, okres liczony od publikacji komunikatu, po upływie którego środki wchodzi w życie, a także dowody, na podstawie których organ upewnił się, że spełniony jest każdy z warunków, o których mowa w ust. 2. Zakaz lub ograniczenie mają zastosowanie tylko do działań podejmowanych po opublikowaniu komunikatu.

6. Właściwy organ cofa zakaz lub ograniczenie, jeżeli warunki, o których mowa w ust. 2, nie mają już dłużej zastosowania.

7. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 30 określające kryteria i czynniki, które mają być uwzględniane przez właściwe organy przy ustalaniu, kiedy występuje znaczący problem w dziedzinie ochrony inwestorów lub zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności systemu finansowego w co najmniej jednym państwie członkowskim, o czym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. a).

Te kryteria i czynniki obejmują:

- a) stopień złożoności danego ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego oraz związek z typem inwestora, któremu jest on oferowany i sprzedawany;
- b) stopień innowacyjności danego ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego, działalności lub praktyki;
- c) dźwignię dotyczącą danego produktu lub danej praktyki;
- d) w związku z prawidłowym funkcjonowaniem i integralnością rynków finansowych – wielkość lub wartość nominalną ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych.

Artykuł 18

1. EUNUIPPE wspiera i odgrywa rolę koordynatora w odniesieniu do działań podejmowanych przez właściwe organy na mocy art. 17. W szczególności EUNUIPPE zapewnia, aby działania podejmowane przez właściwy organ były uzasadnione i proporcjonalne oraz aby właściwe organy przyjmowały w stosownych przypadkach spójne podejście.

2. Po otrzymaniu, zgodnie z art. 17, powiadomienia o jakimkolwiek działaniu, które ma zostać podjęte na mocy tego artykułu, EUNUIPPE wydaje opinię w kwestii tego, czy zakaz lub ograniczenie są uzasadnione i proporcjonalne. Jeżeli EUNUIPPE uzna, że dla przeciwdziałania zagrożeniu konieczne jest podjęcie środka przez inne właściwe organy, stwierdza to w swojej opinii. Opinia jest publikowana na stronach internetowych EUNUIPPE.

3. W przypadku gdy właściwy organ proponuje podjęcie działania lub podejmuje działanie wbrew opinii przyjętej przez EUNUIPPE, o której mowa w ust. 2, lub odmawia podjęcia działania wbrew tej opinii, niezwłocznie publikuje na swoich stronach internetowych komunikat wyjaśniający w sposób wyczerpujący przyczyny takiego postępowania.

ROZDZIAŁ IV

SKARGI, DOCHODZENIE ROSZCZEŃ, WSPÓŁPRACA ORAZ NADZÓR

Artykuł 19

Twórca PRIIP oraz osoba doradzająca w zakresie PRIIP lub go sprzedająca ustanawiają odpowiednie procedury i mechanizmy, które zapewniają, aby:

- a) inwestorzy indywidualni dysponowali skutecznym sposobem złożenia skargi przeciw twórcy PRIIP;
- b) inwestorzy indywidualni, którzy złożyli skargę w odniesieniu do dokumentu zawierającego kluczowe informacje, otrzymywali merytoryczną odpowiedź terminowo i w należyty sposób; oraz
- c) skuteczne procedury dochodzenia roszczeń były dostępne dla inwestorów indywidualnych także w przypadku sporów transgranicznych, w szczególności w sytuacji gdy twórca PRIIP ma siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.

Artykuł 20

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia właściwe organy współpracują ze sobą i bez zbędnej zwłoki udostępniają sobie nawzajem informacje mające znaczenie w kontekście wykonywania ich obowiązków w ramach niniejszego rozporządzenia oraz korzystania z ich uprawnień.
2. Zgodnie z prawem krajowym właściwe organy muszą posiadać wszystkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe, które są im niezbędne do wykonywania ich funkcji w ramach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

1. Państwa członkowskie stosują dyrektywę 95/46/WE do przetwarzania danych osobowych prowadzonego w danym państwie członkowskim w związku z niniejszym rozporządzeniem.
2. Do przetwarzania danych osobowych prowadzonego przez EUN stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

ROZDZIAŁ V

SANKCJE ADMINISTRACYJNE I INNE ŚRODKI

Artykuł 22

1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów oraz prawa państw członkowskich do przewidywania i nakładania sankcji karnych państwa członkowskie ustanawiają przepisy określające odpowiednie sankcje i środki administracyjne mające zastosowanie w przypadkach naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Te sankcje i środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Państwa członkowskie mogą zadecydować o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, za naruszenia podlegające sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego.

Do dnia 31 grudnia 2016 r. państwa członkowskie zgłoszą przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisji oraz Wspólnemu Komitetowi. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i Wspólny Komitet o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

2. Wykonując swoje uprawnienia określone w art. 24, właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia zamierzonych w niniejszym rozporządzeniu skutków sankcji i środków administracyjnych oraz koordynują swoje działania w celu uniknięcia ewentualnego powielania i pokrywania się sankcji i środków administracyjnych w razie ich stosowania w przypadkach transgranicznych.

Artykuł 23

Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia do nakładania sankcji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i prawem krajowym w którymkolwiek z poniższych sposobów:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;
- c) w zakresie swojej odpowiedzialności w drodze przekazania uprawnień takim organom;
- d) wnosząc sprawy przed właściwe organy sądowe.

Artykuł 24

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do naruszeń art. 5 ust. 1, art. 6 i 7, art. 8 ust. 1–3, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 14 i 19.

2. Właściwe organy muszą posiadać uprawnienia do nakładania, zgodnie z prawem krajowym, przynajmniej następujących sankcji i środków administracyjnych:

- a) zakazu wprowadzania PRIIP na rynek;
- b) nakazu zawieszenia wprowadzania PRIIP na rynek;
- c) ostrzeżenia publicznego wskazującego osobę odpowiedzialną za naruszenie oraz charakter naruszenia;
- d) zakazu przekazywania dokumentu zawierającego kluczowe informacje, który nie spełnia wymogów art. 6, 7, 8 lub 10, oraz nakazu publikacji nowej wersji dokumentu zawierającego kluczowe informacje;

e) kar administracyjnych w wysokości co najmniej:

(i) w przypadku jednostki prawnej:

- do kwoty 5 000 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 30 grudnia 2014 r. lub do 3 % całkowitego rocznego obrotu tej jednostki prawnej zgodnie z najnowszym dostępnym sprawozdaniem finansowym zatwierdzonym przez organ zarządzający, lub
- do wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ich ustalenie;

(ii) w przypadku osoby fizycznej:

- do kwoty 700 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 30 grudnia 2014 r., lub
- do wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ich ustalenie.

W przypadku gdy jednostka prawna, o której mowa w akapicie pierwszym lit. e) ppkt (i) jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁽¹⁾, stosowny całkowity obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu lub odpowiedni rodzaj dochodu zgodnie ze stosownymi przepisami prawa unijnego w dziedzinie rachunkowości, zgodnie z najnowszym dostępnym sprawozdaniem finansowym zatwierdzonym przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla.

3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć dodatkowe sankcje lub środki oraz kary administracyjne wyższe niż te, które przewidziano w niniejszym rozporządzeniu.

4. W przypadku nałożenia przez właściwe organy co najmniej jednej sankcji administracyjnej lub środka zgodnie z ust. 2, właściwe organy muszą posiadać uprawnienia do kierowania lub nałożenia na twórcę PRIIP lub osobę doradzającą w zakresie PRIIP lub go sprzedającą obowiązku skierowania do zainteresowanych inwestorów indywidualnych bezpośredniego zawiadomienia informującego ich o nałożonej sankcji administracyjnej lub środku oraz o tym, gdzie mogą złożyć skargę lub wystąpić z roszczeniami odszkodowawczymi.

Artykuł 25

Właściwe organy stosują sankcje i środki administracyjne, o których mowa w art. 24 ust. 2, uwzględniając wszystkie istotne okoliczności, w tym, w stosownych przypadkach:

- a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- b) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie;
- c) wpływ naruszenia na interes inwestorów indywidualnych;
- d) gotowość do współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie;
- e) wszelkie wcześniejsze naruszenia popełnione przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- f) środki podjęte po naruszeniu przez osobę odpowiedzialną za naruszenie w celu zapobiegnięcia jego powtórzeniu się.

Artykuł 26

Od decyzji o nałożeniu sankcji i środków podejmowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia przysługuje odwołanie.

Artykuł 27

1. W przypadku gdy właściwy organ podał do wiadomości publicznej informacje o sankcjach lub środkach administracyjnych, równocześnie zgłasza te sankcje lub środki administracyjne właściwemu EUN.
2. Właściwy organ przekazuje właściwemu EUN raz do roku zbiorcze informacje dotyczące wszystkich sankcji i środków administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 22 i art. 24 ust. 2.
3. EUN publikują informacje, o których mowa w niniejszym artykule, w swoich sprawozdaniach rocznych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

Artykuł 28

1. Właściwe organy ustanawiają skuteczne mechanizmy umożliwiające zgłaszanie im rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń niniejszego rozporządzenia.
2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej:
 - a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń w sprawie rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń oraz działania następcze;
 - b) odpowiednią ochronę pracowników, którzy zgłaszają naruszenia popełnione w miejscu ich zatrudnienia, przynajmniej przed działaniami odwetowymi, dyskryminacją i innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;
 - c) ochronę danych identyfikacyjnych zarówno osoby zgłaszającej naruszenia, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie naruszenia, na wszystkich etapach procedury, chyba że ujawnienie informacji wymagane jest prawem krajowym w kontekście dalszego dochodzenia lub późniejszego postępowania sądowego.
3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, aby właściwe organy ustanawiały na mocy prawa krajowego dodatkowe mechanizmy.
4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby pracodawcy angażujący się w działalność, która jest regulowana do celów usług finansowych, dysponowali odpowiednimi procedurami dotyczącymi zgłaszania rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przez swoich pracowników drogą wewnętrzną za pomocą specjalnego, niezależnego i odrębnego kanału.

Artykuł 29

1. Decyzja, od której nie ma odwołania, o nałożeniu sankcji lub środka administracyjnego za naruszenia, o których mowa w art. 24 ust. 1, jest publikowana przez właściwe organy na ich oficjalnej stronie internetowej bez zbędnej zwłoki po poinformowaniu o tej decyzji osoby, na którą nałożono sankcję lub środek.

Obowiązkowi publikacji podlegają co najmniej następujące informacje:

- a) rodzaj i charakter naruszenia;
- b) dane identyfikacyjne osób odpowiedzialnych.

Obowiązek ten nie ma zastosowania do decyzji nakładających środki o charakterze dochodzeniowym.

W przypadku gdy właściwy organ uzna, że opublikowanie danych identyfikacyjnych jednostek prawnych bądź danych identyfikacyjnych lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy takie opublikowanie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub prowadzonemu dochodzeniu, właściwe organy:

- a) odraczają publikację decyzji o nałożeniu sankcji lub środka do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne;
- b) publikują decyzję o nałożeniu sankcji lub środka w formie anonimowej w sposób zgodny z prawem krajowym, o ile taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych; lub
- c) w ogóle nie publikują decyzji o nałożeniu sankcji lub środka, jeżeli warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia:
 - (i) aby stabilność rynków finansowych nie była zagrożona;
 - (ii) proporcjonalności publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

2. Właściwe organy informują EUN o wszystkich sankcjach lub środkach administracyjnych nałożonych, lecz nieopublikowanych zgodnie z ust. 1 akapit trzeci lit. c), w tym o wszelkich odwołaniach ich dotyczących oraz o ich wyniku.

W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o sankcji lub środku w formie anonimowej, opublikowanie odpowiednich danych może zostać odłożone w czasie o uzasadniony okres czasu, jeżeli przewiduje się, że po tym okresie przyczyny opublikowania informacji w formie anonimowej przestaną być aktualne.

3. W przypadku gdy prawo krajowe przewiduje publikację decyzji o nałożeniu sankcji lub środka, od której przysługuje odwołanie do odpowiednich organów sądowych lub innych organów, właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikują na swojej oficjalnej stronie internetowej takie informacje oraz wszelkie późniejsze informacje na temat wyniku takiego odwołania. Ponadto publikuje się również każdą decyzję uchylającą poprzednią decyzję o nałożeniu sankcji lub środka, która została opublikowana.

4. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostawały na ich oficjalnej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat po ich opublikowaniu. Opublikowane dane osobowe pozostawia się na oficjalnej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 30

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 4, art. 16 ust. 8 i art. 17 ust. 7, powierza się Komisji na okres trzech lat od dnia 30 grudnia 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu trzech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 4, art. 16 ust. 8 i art. 17 ust. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 4, art. 16 ust. 8 lub art. 17 ust. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 31

W przypadku gdy Komisja przyjmuje regulacyjne standardy techniczne na mocy art. 8 ust. 5, art. 10 ust. 2 lub art. 13 ust. 5, które są takie same jak projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony przez EUN, okres, w którym Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec takich regulacyjnych standardów technicznych, wynosi – na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, oraz w celu uwzględnienia złożoności i objętości uwzględnianych kwestii – dwa miesiące od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady okres ten może być przedłużony o miesiąc.

Artykuł 32

1. Spółki zarządzające zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE, spółki inwestycyjne, o których mowa w jej art. 27, oraz osoby doradzające w zakresie jednostek UCITS lub je sprzedające, o czym mowa w art. 1 ust. 2 tej dyrektywy, są zwolnione z obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2019 r.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje przepisy dotyczące formatu i treści dokumentu zawierającego kluczowe informacje, określone w art. 78–81 dyrektywy 2009/65/WE, w odniesieniu do funduszy innych niż UCITS oferowanych inwestorom indywidualnym, zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stosuje się do spółek zarządzających, spółek inwestycyjnych i osób doradzających w zakresie jednostek takich funduszy lub je sprzedających inwestorom indywidualnym.

Artykuł 33

1. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja dokonuje przeglądu niniejszego rozporządzenia. Przegląd ten obejmuje, na podstawie informacji otrzymanych przez EUN, ogólną analizę funkcjonowania ostrzeżenia przed błędnym zrozumieniem przy uwzględnieniu wszelkich wskazówek właściwych organów w tym względzie. Obejmuje on także analizę praktycznego stosowania przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, z należyтым uwzględnieniem zmian na rynku detalicznych produktów inwestycyjnych oraz wykonalności, kosztów i ewentualnych korzyści wprowadzenia oznakowania dla inwestycji społecznych i środowiskowych. W ramach tego przeglądu Komisja podejmie się także badania wśród konsumentów oraz analizy wariantów pozaustawodawczych, a także wyników przeglądu rozporządzenia (UE) nr 346/2013 w odniesieniu do jego art. 27 ust. 1 lit. c), e) i g).

W odniesieniu do UCITS zdefiniowanych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE, w ramach przeglądu ocenia się, czy należy przedłużyć okres obowiązywania przepisów przejściowych ustanowionych w art. 32 niniejszego rozporządzenia, czy też – po określeniu wszelkich koniecznych dostosowań – przepisy dotyczące kluczowych informacji dla inwestorów ustanowione w dyrektywie 2009/65/WE mogłyby zostać zastąpione przepisami dotyczącymi dokumentu zawierającego kluczowe informacje określonymi w niniejszym rozporządzeniu lub uznane za równoważne tym przepisom. W ramach przeglądu analizuje się także ewentualne rozszerzenie zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na inne produkty finansowe oraz dokonuje oceny, czy należy zachować wyłączenie produktów z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem należytych standardów ochrony konsumenta, w tym porównywalności produktów finansowych. Przegląd ma także służyć ocenie, czy odpowiednie byłoby wprowadzenie wspólnych zasad dotyczących potrzeby ustanowienia przez wszystkie państwa członkowskie sankcji administracyjnych za naruszenia niniejszego rozporządzenia.

2. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja oceni, na podstawie prac podjętych przez EUNUiPPE nad wymogami dotyczącymi ujawniania informacji na temat produktów, czy zaproponować nowy akt ustawodawczy gwarantujący odpowiednie wymogi dotyczące ujawniania informacji na temat produktów lub czy w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia należy włączyć produkty emerytalne, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. e).

Dokonując tej oceny, Komisja zapewnia, aby takie środki nie obniżały standardów ujawniania w państwach członkowskich, które mają wcześniej istniejące systemy ujawniania dotyczące takich produktów emerytalnych.

3. Po konsultacji ze Wspólnym Komitetem Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące ust. 1 i 2, dołączając do niego, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy..

4. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja przeprowadzi badanie rynkowe służące określeniu, czy dostępne są narzędzia kalkulacyjne *online*, które pozwalają inwestorom indywidualnym na wyliczenie łącznych kosztów i opłat związanych z PRIIP, oraz czy narzędzia te są bezpłatne. Komisja zraportuje, czy narzędzia te zapewniają wiarygodne i dokładne obliczenia dla wszystkich produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy z badania wyniknie, że nie ma takich narzędzi lub że istniejące narzędzia nie umożliwiają inwestorom indywidualnym zrozumienia łącznej kwoty kosztów i opłat związanych z PRIIP, Komisja dokona oceny wykonalności opracowania przez EUN, poprzez Wspólny Komitet, projektu regulacyjnych standardów technicznych zawierających specyfikacje mające zastosowanie do takich narzędzi na poziomie unijnym.

Artykuł 34

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 31 grudnia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 26 listopada 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

S. GOZI

Przewodniczący